

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 21ης Ιουνίου 2017*

«Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κανονισμός (ΕΚ) 562/2006 — Κοινοτικός κώδικας σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (Κώδικας συνόρων του Σένγκεν) — Άρθρα 20 και 21 — Διέλευση από τα εσωτερικά σύνορα — Έλεγχοι στο εσωτερικό της επικράτειας — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που επιτρέπει τους ελέγχους ταυτότητας προσώπων που συλλαμβάνονται εντός ζώνης 30 χιλιομέτρων από τα κοινά σύνορα με άλλα κράτη που μετέχουν στη Σύμβαση Εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν — Δυνατότητα ελέγχου ανεξαρτήτως της συμπεριφοράς του προσώπου και της συνδρομής ιδιαίτερων περιστάσεων — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που επιτρέπει ορισμένα μέτρα ελέγχου προσώπων εντός σιδηροδρομικών σταθμών»

Στην υπόθεση C-9/16,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Amtsgericht Kehl (πρωτοδικείο του Kehl, Γερμανία) με απόφαση της 21 Δεκεμβρίου 2015, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 7 Ιανουαρίου 2016, στο πλαίσιο της δίκης

A,

παρισταμένης της:

Staatsanwaltschaft Offenburg,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta, πρόεδρο τμήματος, E. Regan (εισηγητή), J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev και S. Rodin, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Wathelet

γραμματέας: I. Illéssy, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 17ης Νοεμβρίου 2016,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους T. Henze και J. Möller,
- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους J. Vlácil και M. Smolek,
- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την Τ. Παπαδοπούλου,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

- η Ελβετική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον R. Balzaretto,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την C. Cattabriga και τον G. Wils,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 67, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και των άρθρων 20 και 21 του κανονισμού (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ 2006, L 105, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 610/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013 (ΕΕ 2013, L 182, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός 562/2006).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κατά του Α, Γερμανού υπηκόου, ο οποίος κατηγορείται για ποινικά αδικήματα βάσει της γερμανικής νομοθεσίας περί ναρκωτικών ουσιών, καθώς και για αντίσταση κατά οργάνου της τάξεως.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Στο προοίμιο του πρωτοκόλλου (αριθ. 19) σχετικά με το κекτημένο του Σένγκεν το οποίο έχει ενσωματωθεί στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρωτόκολλο που έχει προσαρτηθεί στη Συνθήκη της Λισσαβώνας (ΕΕ 2010, C 83, σ. 290), εκτίθενται τα ακόλουθα:

«Τα υψηλά συμβαλλόμενα μέρη,

σημειώνοντας ότι οι Συμφωνίες του Σένγκεν για τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, οι οποίες υπογράφηκαν από ορισμένα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Σένγκεν στις 14 Ιουνίου 1985 και στις 19 Ιουνίου 1990, καθώς και οι σχετικές συμφωνίες και οι κανόνες που θεσπίστηκαν βάσει των συμφωνιών αυτών, έχουν ενσωματωθεί στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ της 2ας Οκτωβρίου 1997,

επιθυμώντας να διατηρήσουν το κекτημένο του Σένγκεν, όπως έχει αναπτυχθεί από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ και να αναπτύξουν το εν λόγω κекτημένο προκειμένου να συμβάλλουν στην υλοποίηση του στόχου της παροχής στους πολίτες της Ένωσης ενός χώρου ελευθερίας, δικαιοσύνης και ασφάλειας χωρίς εσωτερικά σύνορα,

[...]

συμφώνησαν επί των ακολούθων διατάξεων οι οποίες προσαρτώνται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

4 Το άρθρο 2 του πρωτοκόλλου αυτού προβλέπει τα ακόλουθα:

«Το κεκτημένο του Σένγκεν, εφαρμόζεται στα κράτη μέλη του άρθρου 1, με την επιφύλαξη του άρθρου 3 της Πράξης Προσχώρησης της 16ης Απριλίου 2003 και του άρθρου 4 της Πράξης Προσχώρησης της 25ης Απριλίου 2005. Το Συμβούλιο υποκαθιστά την Εκτελεστική Επιτροπή που θεσπίστηκε δυνάμει των συμφωνιών του Σένγκεν.»

5 Στο κεκτημένο αυτό περιλαμβάνεται επίσης η Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα (ΕΕ 2000, L 239, σ. 19), η οποία υπεγράφη στο Σένγκεν (Λουξεμβούργο) στις 19 Ιουνίου 1990 (στο εξής: ΣΕΕΣ), το άρθρο 2 της οποίας αφορούσε τη διέλευση των εσωτερικών συνόρων.

6 Το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 3, της ΣΕΕΣ ορίζει τα εξής:

«1. Η διέλευση των εσωτερικών συνόρων μπορεί να γίνει σε οποιοδήποτε σημείο, χωρίς να πραγματοποιηθεί έλεγχος προσώπων.

2. Ένα συμβαλλόμενο μέρος μπορεί, εντούτοις, μετά από σύμφωνη γνώμη και των άλλων συμβαλλομένων μερών, όταν το επιβάλλει η δημόσια τάξη ή η εθνική ασφάλεια, να αποφασίσει ότι για μια περιορισμένη χρονική περίοδο θα πραγματοποιηθούν στα εσωτερικά του σύνορα εθνικοί συνοριακοί έλεγχοι, προσαρμοσμένοι στην κατάσταση.

Εάν η δημόσια τάξη ή η εθνική ασφάλεια απαιτούν μια άμεση δράση, το ενδιαφερόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα και πληροφορεί το ταχύτερο δυνατό τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη.

3. Η εξάλειψη του ελέγχου προσώπων στα εσωτερικά σύνορα δεν θίγει ούτε τις διατάξεις του άρθρου 22, ούτε την άσκηση των αστυνομικών αρμοδιοτήτων εκ μέρους των αρμοδίων αρχών στο σύνολο της επικράτειας κάθε συμβαλλόμενου μέρους δυνάμει της νομοθεσίας του, ούτε τις υποχρεώσεις κατοχής, μεταφοράς και εμφανίσεως τίτλων και εγγράφων, που προβλέπονται από τη νομοθεσία του συμβαλλόμενου μέρους.»

7 Το άρθρο 2 της ΣΕΕΣ έχει καταργηθεί από τις 13 Οκτωβρίου 2006, σύμφωνα με το άρθρο 39, παράγραφος 1, του κανονισμού 562/2006.

8 Το άρθρο 2, σημεία 9 έως 11, του κανονισμού αυτού ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

[...]

9) “έλεγχος των συνόρων”: οι δραστηριότητες που αναλαμβάνονται στα σύνορα, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και για τους σκοπούς του, αποκλειστικώς συνεπεία πρόθεσης διέλευσης ή συνεπεία διέλευσης των συνόρων, ασχέτως άλλου λόγου· οι εν λόγω δραστηριότητες συνίστανται στους συνοριακούς ελέγχους και στην επιτήρηση των συνόρων·

10) “συνοριακοί έλεγχοι”: οι έλεγχοι στα συνοριακά σημεία διέλευσης, προκειμένου να εξακριβωθεί ότι τα πρόσωπα, τα μέσα μεταφοράς τους και τα αντικείμενα που έχουν στην κατοχή τους δικαιούνται να εισέλθουν στην επικράτεια των κρατών μελών ή να την εγκαταλείψουν·

11) “επιτήρηση των συνόρων”: η επιτήρηση των συνόρων εκτός των συνοριακών σημείων διέλευσης και η επιτήρηση των συνοριακών σημείων διέλευσης εκτός των καθορισμένων ωραρίων λειτουργίας, ώστε να μη γίνεται παράκαμψη των συνοριακών ελέγχων».

- 9 Το άρθρο 20 του κανονισμού 562/2006 επιγράφεται «Διέλευση των εσωτερικών συνόρων» και ορίζει τα εξής:

«Επιτρέπεται η διέλευση των εσωτερικών συνόρων σε οποιοδήποτε σημείο χωρίς συνοριακούς ελέγχους, ανεξαρτήτως ιθαγενείας των προσώπων.»

- 10 Το άρθρο 21 του εν λόγω κανονισμού φέρει τον τίτλο «Έλεγχοι στο εσωτερικό της επικράτειας» και ορίζει τα ακόλουθα:

«Η κατάργηση του ελέγχου των εσωτερικών συνόρων δεν θίγει:

- α) την άσκηση αστυνομικών αρμοδιοτήτων εκ μέρους των αρμόδιων αρχών δυνάμει της νομοθεσίας κάθε κράτους μέλους, εφόσον η άσκηση των αρμοδιοτήτων αυτών δεν έχει ισοδύναμο αποτέλεσμα με τους συνοριακούς ελέγχους· αυτό ισχύει και στις παραμεθόριες περιοχές· Κατά την έννοια της πρώτης πρότασης, η άσκηση αστυνομικών αρμοδιοτήτων δεν μπορεί, ειδικότερα, να θεωρηθεί ισοδύναμη με τους συνοριακούς ελέγχους όταν τα αστυνομικά μέτρα:
- i) δεν έχουν ως στόχο τον έλεγχο των συνόρων·
 - ii) βασίζονται σε γενικές αστυνομικές πληροφορίες και πείρα όσον αφορά ενδεχόμενες απειλές κατά της δημόσιας ασφάλειας και αποσκοπούν συγκεκριμένα στην καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος·
 - iii) σχεδιάζονται και εκτελούνται κατά τρόπο σαφώς διαφορετικό από τους συστηματικούς ελέγχους προσώπων στα εξωτερικά σύνορα·
 - iv) διενεργούνται βάσει δειγματοληπτικών ελέγχων·

[...]

- γ) τη δυνατότητα κράτους μέλους να προβλέπει στην εθνική νομοθεσία του την υποχρέωση κατοχής και επίδειξης τίτλων και εγγράφων·
- δ) τη δυνατότητα ένα κράτος μέλος να προβλέπει δια νόμου την υποχρέωση των υπηκόων τρίτων χωρών να δηλώνουν την παρουσία τους στην επικράτειά του σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22 της [ΣΕΕΣ].»

Το γερμανικό δίκαιο

Ο νόμος για την ομοσπονδιακή αστυνομία

- 11 Στο τμήμα 1, με τίτλο «Καθήκοντα και αποστολές», του Gesetz über die Bundespolizei (νόμου για την ομοσπονδιακή αστυνομία), της 19ης Οκτωβρίου 1994 (*BGBI.* 1994 I, σ. 2978, στο εξής: *BPolG*), περιλαμβάνεται το άρθρο 2, το οποίο φέρει τον τίτλο «Προστασία των συνόρων» και ορίζει τα εξής:

«1) Η ομοσπονδιακή αστυνομία είναι υπεύθυνη για την προστασία του ομοσπονδιακού εδάφους με την αστυνομική επιτήρηση των συνόρων (προστασία των συνόρων), εκτός αν το Land [ομόσπονδο κράτος], σε συμφωνία με το Bund [ομοσπονδιακό κράτος], καλύπτει την αποστολή της αστυνόμευσης των συνόρων με τα δικά του μέσα.

2) Η προστασία των συνόρων περιλαμβάνει:

1. την αστυνομική επιτήρηση των συνόρων,
2. τον αστυνομικό έλεγχο της διασυνοριακής κυκλοφορίας, περιλαμβανομένων
 - a) του ελέγχου των εγγράφων που επιτρέπουν τη διέλευση των συνόρων και του ελέγχου του δικαιώματος διελεύσεως των συνόρων,

- b) των ερευνών στα σύνορα,
- c) της αποτροπής απειλών,

3. εντός ζώνης 30 χιλιομέτρων από τα σύνορα και, για τα θαλάσσια σύνορα, σε ακτίνα 50 χιλιομέτρων, της αποτροπής απειλών σε βάρος της ασφάλειας των συνόρων.

Το ομοσπονδιακό υπουργείο εσωτερικών, για την προστασία της παραμεθόριας περιοχής, δύναται με προεδρικό διάταγμα να επεκτείνει, από τα θαλάσσια σύνορα, την έκταση που προσδιορίζεται στην πρώτη περίοδο, σημείο 3 με την έγκριση του Bundesrat, στο μέτρο που τούτο απαιτείται για λόγους εποπτείας των συνόρων στην παράκτια ζώνη της Γερμανίας. Στο διάταγμα πρέπει να χαράσσεται επακριβώς η απώτατη γραμμή που οριοθετεί τη διευρυμένη παραμεθόρια περιοχή. Η γραμμή αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει μήκος 80 χιλιομέτρων από τα θαλάσσια σύνορα.

3) Η συμφωνία στην οποία αναφέρεται η παράγραφος 1 πρέπει να έχει τη μορφή γραπτής συμφωνίας μεταξύ του ομοσπονδιακού υπουργείου εσωτερικών και του αντίστοιχου Land και δημοσιεύεται στην Bundesanzeiger (επίσημη εφημερίδα της Γερμανίας). Στη συμφωνία πρέπει να ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες της συνεργασίας μεταξύ της ομοσπονδιακής αστυνομίας και της αστυνομίας του Land.

4) Αν η αστυνομία ενός Land εκπληρώνει τα καθήκοντα της παραγράφου 1 με ίδιους πόρους, σε συμφωνία με το Bund, η εκτέλεση των καθηκόντων αυτών διέπεται από το δίκαιο που εφαρμόζεται στην αστυνομία του Land.»

12 Στο εν λόγω τμήμα 1, το άρθρο 3 του νόμου αυτού φέρει τον τίτλο «Σιδηροδρομική αστυνομία» και στην παράγραφο 1 ορίζει τα εξής:

«Η ομοσπονδιακή αστυνομία είναι αρμόδια, εντός των σιδηροδρομικών εγκαταστάσεων των ομοσπονδιακών σιδηροδρόμων, για την αντιμετώπιση των κινδύνων της δημόσιας ασφάλειας ή της δημόσιας τάξεως οι οποίοι

1. απειλούν τους χρήστες, τις εγκαταστάσεις ή τη λειτουργία των σιδηροδρόμων ή
2. επέρχονται κατά τη λειτουργία των τρένων ή των σιδηροδρομικών εγκαταστάσεων.»

13 Στο ίδιο τμήμα 1, το άρθρο 12 του BPolG φέρει τον τίτλο «Δίωξη εγκλημάτων» και στην παράγραφο 1 ορίζει τα εξής:

«Η ομοσπονδιακή αστυνομία ασκεί τα αστυνομικά καθήκοντα στο πλαίσιο της ποινικής δίωξης (άρθρα 161 και 163 του κώδικα ποινικής δικονομίας) σε περίπτωση υποψιών για την τέλεση εγκλήματος (άρθρο 12, παράγραφος 2, του ποινικού κώδικα) το οποίο

1. στρέφεται κατά της ασφάλειας των συνόρων ή κατά της εκτέλεσης των αρμοδιοτήτων του άρθρου 2,
2. διώκεται βάσει των διατάξεων του νόμου περί διαβατηρίων, του νόμου περί διαμονής ή του νόμου περί ασύλου, εφόσον το έγκλημα τελέστηκε κατά τη διέλευση των συνόρων ή σχετίζεται άμεσα με τη διέλευση αυτή,
3. οδηγεί σε διέλευση των συνόρων με απατηλά μέσα, με απειλές, με χρήση βίας ή με άλλο παράνομο τρόπο, εφόσον το έγκλημα διαπιστώνεται κατά τη διενέργεια ελέγχου της διασυνοριακής κυκλοφορίας,
4. επιτρέπει τη διέλευση αγαθού από τα σύνορα χωρίς διοικητική άδεια ως συστατικό στοιχείο της ποινικής διατάξεως, εφόσον η ομοσπονδιακή αστυνομία διαθέτει, με νόμο ή βάσει νόμου, αρμοδιότητα ελέγχου της απαγορεύσεως εισόδου,

[...].».

- 14 Στο τμήμα 2 του ΒΡοIG, με τίτλο «Αρμοδιότητες», υποτμήμα 2, μέρος 1, περιλαμβάνεται το άρθρο 22 του νόμου αυτού, με τίτλο «Ανάκριση και καθήκον πληροφόρησης», το οποίο στις παραγράφους 1 και 1a ορίζει τα ακόλουθα:

«1) Η ομοσπονδιακή αστυνομία μπορεί να ανακρίνει κάποιο πρόσωπο, εφόσον από τα πραγματικά περιστατικά προκύπτει ότι το πρόσωπο αυτό μπορεί να παράσχει κρίσιμες πληροφορίες για την εκπλήρωση αποστολής της ομοσπονδιακής αστυνομίας. Το πρόσωπο αυτό μπορεί να συλληφθεί για να ανακριθεί. Εφόσον ζητηθεί, το πρόσωπο υποχρεούται να παραδώσει τα έγγραφα ταυτότητας που κατέχει για να ελεγχθούν.

1a) Για την πρόληψη ή την παύση παράνομης εισόδου στο έδαφος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, η ομοσπονδιακή αστυνομία δύναται, εντός των τρένων και των σιδηροδρομικών εγκαταστάσεων των σιδηροδρόμων του ομοσπονδιακού κράτος (άρθρο 3), εφόσον μπορεί βεβαίως να υποθέσει, λόγω γνώσεως της καταστάσεως ή λόγω της πείρας της συνοριακής αστυνομίας, ότι θα γίνει χρήση των χώρων αυτών για παράνομη είσοδο, καθώς και εντός εγκαταστάσεως που εξυπηρετεί αεροπορικές μεταφορές ή εντός εγκαταστάσεων διεθνούς πολιτικού αεροδρομίου (άρθρο 4), να συλλαμβάνει για σύντομο διάστημα και να ανακρίνει οποιονδήποτε και να του ζητεί να της παραδώσει για έλεγχο τα έγγραφα ταυτότητας που φέρει ή τα έγγραφα που απαιτούνται για τη διέλευση των συνόρων και να εξετάζει τα αντικείμενα που βρίσκονται στην κατοχή του.»

- 15 Στο ίδιο τμήμα 2, υποτμήμα 2, μέρος 1, περιλαμβάνεται το άρθρο 23 του εν λόγω νόμου, με τίτλο «Ταυτοποίηση και έλεγχος των εγγράφων», το οποίο στις παραγράφους 1 και 3 ορίζει τα ακόλουθα:

«1) Η ομοσπονδιακή αστυνομία μπορεί να ελέγξει την ταυτότητα ενός προσώπου

1. για την πρόληψη κινδύνου,
2. κατά τον αστυνομικό έλεγχο της διασυνοριακής κυκλοφορίας,
3. εντός ζώνης έως 30 χιλιομέτρων από τα σύνορα, για την πρόληψη ή την αποτροπή κάθε παράτυπης εισόδου στο ομοσπονδιακό έδαφος ή για την πρόληψη των εγκλημάτων υπό την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 1, σημεία 1 έως 4,
4. όταν το πρόσωπο βρίσκεται στα γραφεία της ομοσπονδιακής αστυνομίας (άρθρο 1, παράγραφος 3), σε εγκατάσταση ή γραφείο ομοσπονδιακού σιδηροδρόμου (άρθρο 3), σε αεροπορικές εγκαταστάσεις που προορίζονται για εναέρια κυκλοφορία (άρθρο 4), στην έδρα συνταγματικού οργάνου ή ομοσπονδιακού υπουργείου (άρθρο 5), σε συνοριακό σημείο διέλευσης (άρθρο 61) ή πλησίον των εγκαταστάσεων αυτών, τα δε γεγονότα επιτρέπουν να συναχθεί ότι υπάρχει ο κίνδυνος να τελεσθούν εκεί εγκλήματα από τα οποία απειλούνται άμεσα τα πρόσωπα εντός ή πλησίον των εγκαταστάσεων αυτών ή και οι ίδιες οι εγκαταστάσεις και ο έλεγχος ταυτότητας είναι αναγκαίος λόγω του υφιστάμενου κινδύνου ή των ενδείξεων που αφορούν το πρόσωπο ή
5. για την προστασία δικαιωμάτων ιδιωτών.

[...]

3) Για την ταυτοποίηση η ομοσπονδιακή αστυνομία δύναται να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα. Μπορεί, μεταξύ άλλων, να συλλάβει τον ενδιαφερόμενο, να τον ανακρίνει σχετικά με την ταυτότητά του και να απαιτήσει να της παραδοθούν για έλεγχο τα έγγραφα ταυτότητας. Κατά τον αστυνομικό έλεγχο της συνοριακής κυκλοφορίας η ομοσπονδιακή αστυνομία δύναται επίσης να ζητήσει να της παράσχει ο ενδιαφερόμενος έγγραφα που επιτρέπουν τη διέλευση των συνόρων. Ο ενδιαφερόμενος μπορεί να

συλληφθεί και να οδηγηθεί στο αστυνομικό τμήμα, αν είναι αδύνατον ή πολύ δύσκολο να αποδειχθεί με άλλον τρόπο η ταυτότητά του και το δικαίωμα διελεύσεως των συνόρων. Υπό τις προϋποθέσεις του τέταρτου εδαφίου, μπορεί να γίνει έρευνα του ενδιαφερομένου και των αντικειμένων που μεταφέρει, κατά την αναζήτηση στοιχείων για την απόδειξη της ταυτότητάς του.

[...]»

Ο ποινικός κώδικας

- 16 Κατ' άρθρο 113, παράγραφος 1, του Strafgesetzbuch (ποινικού κώδικα, *BGBI.* 1998 I, σ. 3322), όποιος προβάλλει αντίσταση με άσκηση ή με απειλή βίας ή επιτίθεται ασκώντας σωματική βία κατά δημόσιου λειτουργού ή στρατιώτη των γερμανικών ενόπλων δυνάμεων ο οποίος είναι επιφορτισμένος με την εφαρμογή νόμων, κανονισμών, αποφάσεων, δικαστικών αποφάσεων ή διατάξεων, κατά την τέλεση τέτοιας υπηρεσιακής ενέργειας, τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή μέχρι τριών ετών ή με χρηματική ποινή.
- 17 Κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 113, η πράξη δεν τιμωρείται αν η υπηρεσιακή ενέργεια δεν ήταν νόμιμη.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 18 Την 1η Απριλίου 2014 ο Α διέβη πεζή την Pont de l'Europe από το Στρασβούργο (Γαλλία) προς το Kehl (Γερμανία) και μετέβη αμέσως στον σταθμό της Deutsche Bahn AG, που βρισκόταν σε απόσταση 500 περίπου μέτρων.
- 19 Περίπολος δύο αστυνομικών της γερμανικής ομοσπονδιακής αστυνομίας τον παρατήρησαν από το προαύλιο του σταθμού. Οι αστυνομικοί υπέβαλαν τον Α σε έλεγχο ταυτότητας, βάσει του άρθρου 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του BPolG
- 20 Ο Α αντιστάθηκε βίαια και κατηγορήθηκε για το έγκλημα της αντίστασης κατά οργάνου της τάξεως, το οποίο τυποποιείται στο άρθρο 113, παράγραφος 1, του ποινικού κώδικα.
- 21 Το Amtsgericht Kehl (πρωτοδικείο του Kehl, Γερμανία) έκρινε ότι είχε αποδειχθεί η τέλεση της πράξεως αντιστάσεως κατά αστυνομικού υπαλλήλου και ότι ο Α έπρεπε να τιμωρηθεί, δεδομένου ότι οι ενέργειες στις οποίες προέβησαν οι αστυνομικοί κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ήταν νόμιμες. Το εν λόγω δικαστήριο φρονεί ότι, υπό το πρίσμα του άρθρου 23, παράγραφος 1, σημείο 3, ή του άρθρου 22, παράγραφος 1α, του BPolG, ο έλεγχος ταυτότητας του Α που διενεργήθηκε από τους αστυνομικούς ήταν σύνομος.
- 22 Το αιτούν δικαστήριο εκφράζει, εντούτοις, αμφιβολίες σχετικά με τη συμβατότητα των εν λόγω διατάξεων με το δίκαιο της Ένωσης, το οποίο εφαρμόζεται κατά προτεραιότητα. Παραπέμπει, συναφώς, στην απόφαση της 22ας Ιουνίου 2010, Melki και Abdeli (C-188/10 και C-189/10, EU:C:2010:363). Κατά το αιτούν δικαστήριο, αν οι αμφιβολίες αυτές είναι βάσιμες, τότε η απόπειρα του Α να αντισταθεί διά της βίας στον έλεγχο της ταυτότητάς του δεν τιμωρείται, κατά το άρθρο 113 του ποινικού κώδικα.
- 23 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Amtsgericht Kehl (πρωτοδικείο του Kehl) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Πρέπει το άρθρο 67, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ καθώς και τα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού [562/2006] ή άλλοι κανόνες της [...] Ένωσης να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση με την οποία απονέμεται στις αστυνομικές αρχές του οικείου κράτους μέλους η αρμοδιότητα να διενεργούν εξακρίβωση των στοιχείων της ταυτότητας οποιουδήποτε ατόμου,

ανεξαρτήτως της συμπεριφοράς του και της συνδρομής ιδιαίτερων περιστάσεων, εντός ζώνης τριάντα χιλιομέτρων από τα χερσαία σύνορα του κράτους μέλους αυτού με τα κράτη που μετέχουν στη [ΣΕΕΣ], με σκοπό την αποτροπή ή την καταστολή της παράνομης εισόδου στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους ή την πρόληψη της τελέσεως ορισμένων εγκλημάτων που πλήττουν την ασφάλεια των συνόρων ή την εκτέλεση της συνοριακής φυλάξεως ή που τελούνται σε συνάφεια με τη διέλευση των συνόρων, χωρίς να επανέρχονται προσωρινώς οι έλεγχοι στα εν λόγω εσωτερικά σύνορα δυνάμει των άρθρων 23 επ. του [κανονισμού 562/2006];

- 2) Πρέπει το άρθρο 67, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ καθώς και τα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού [562/2006] ή άλλοι κανόνες της [...] Ένωσης να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση με την οποία απονέμεται στις αστυνομικές αρχές του οικείου κράτους μέλους η αρμοδιότητα, για την αποτροπή ή την καταστολή της παράνομης εισόδου στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους, να σταματούν για σύντομο χρονικό διάστημα οποιοδήποτε άτομο το οποίο βρίσκεται μέσα σε συρμό και στους χώρους των σιδηροδρομικών εγκαταστάσεων των σιδηροδρόμων του εν λόγω κράτους μέλους, να του θέτουν ερωτήσεις και να του ζητούν να παραδώσει προς έλεγχο τα έγγραφα πιστοποίησης της ταυτότητάς του ή τα έγγραφα συνοριακής διελεύσεως που φέρει καθώς και να εξετάζουν τα αντικείμενα που έχει μαζί του, εφόσον βάσει γνώσεως της καταστάσεως ή βάσει της εμπειρίας από την αστυνομική φύλαξη συνόρων μπορεί να θεωρηθεί ότι ο εν λόγω συρμός ή οι εν λόγω σιδηροδρομικές εγκαταστάσεις χρησιμοποιούνται με σκοπό την παράνομη είσοδο στη χώρα, η δε είσοδος πραγματοποιείται από κράτος που μετέχει στη [ΣΕΕΣ], χωρίς να επανέρχονται προσωρινώς οι έλεγχοι στα εν λόγω εσωτερικά σύνορα δυνάμει των άρθρων 23 επ. του κανονισμού 562/2006;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του παραδεκτού

- 24 Η Γερμανική Κυβέρνηση προέβαλε ένσταση απαραδέκτου των προδικαστικών ερωτημάτων, υποστηρίζοντας κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι, ακόμη και αν η απάντηση του Δικαστηρίου στα ερωτήματα αυτά ήταν θετική και, ως εκ τούτου, ο επίμαχος στην κύρια δίκη έλεγχος ήταν αντίθετος στα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού 562/2006, μια τέτοια απάντηση δεν θα αφορούσε τη νομιμότητα της δράσεως της γερμανικής αστυνομίας. Συνεπώς, κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση τα υποβληθέντα ερωτήματα δεν ασκούν επιρροή στην επίλυση της διαφοράς.
- 25 Επισημαίνεται, συναφώς, ότι το αιτούν δικαστήριο δηλώνει στην αίτηση προδικαστικής αποφάσεως ότι χρειάζεται απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα προκειμένου να μπορέσει να κρίνει αν ο κατηγορούμενος πρέπει να τιμωρηθεί για αντίσταση κατά οργάνου της τάξεως, βάσει του κρίσιμου στην κύρια δίκη εθνικού δικαίου και συγκεκριμένα βάσει του άρθρου 113, παράγραφος 1, του ποινικού κώδικα. Το εν λόγω δικαστήριο εκκινεί από την ερμηνεία του εθνικού δικαίου κατά την οποία, αν θεωρηθεί ότι ο επίμαχος έλεγχος ταυτότητας στερούνταν νομικού ερείσματος, λόγω αντιθέσεως των εθνικών διατάξεων στις οποίες στηρίχθηκαν οι αστυνομικοί προς το δίκαιο της Ένωσης, τότε ο κατηγορούμενος δεν υπόκειται σε ποινή για αντίσταση κατά οργάνου της τάξεως βάσει του άρθρου 113, παράγραφος 1, του ποινικού κώδικα.
- 26 Ως προς το ζήτημα αυτό υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, για τα ερωτήματα που υποβάλλει το εθνικό δικαστήριο σχετικά με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, εντός του πραγματικού και κανονιστικού πλαισίου το οποίο έχει προσδιορίσει με δική του ευθύνη και την ακρίβεια του οποίου δεν οφείλει να ελέγξει το Δικαστήριο, ισχύει το τεκμήριο ότι είναι λυσιτελή. Το Δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί να αποφανθεί επί αιτήσεως που έχει υποβάλει εθνικό δικαστήριο μόνον όταν προδήλως προκύπτει ότι η ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης την οποία ζητεί το εθνικό δικαστήριο δεν έχει καμία σχέση με το υποστατό ή με το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, όταν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως ή όταν το Δικαστήριο δεν διαθέτει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που

είναι αναγκαία προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στα ερωτήματα που του έχουν υποβληθεί (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 22ας Δεκεμβρίου 2008, *Regie Networks*, C-333/07, EU:C:2008:764, σκέψη 46, της 8ης Σεπτεμβρίου 2009, *Budějovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, σκέψη 63, καθώς και της 22ας Ιουνίου 2010, *Melki και Abdeli*, C-188/10 και C-189/10, EU:C:2010:363, σκέψη 27).

- 27 Συνεπώς, εν προκειμένω το Δικαστήριο πρέπει να θεωρήσει αποδεδειγμένα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που εκθέτει το αιτούν δικαστήριο, παρά τις αμφιβολίες που διατύπωσε συναφώς η Γερμανική Κυβέρνηση. Υπό το πρίσμα των στοιχείων αυτών δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η απάντηση που θα δώσει το Δικαστήριο στα ερωτήματα που αφορούν την ερμηνεία του άρθρου 67 ΣΛΕΕ και των άρθρων 20 και 21 του κανονισμού 562/2006 να παράσχει τη δυνατότητα στο αιτούν δικαστήριο να αποφανθεί επί της διαφοράς της κύριας δίκης.
- 28 Υπό τις συνθήκες αυτές, η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως πρέπει να κριθεί παραδεκτή.

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 29 Με το πρώτο ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 67, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς και τα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού 562/2006 έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία απονέμει στις αστυνομικές αρχές του οικείου κράτους μέλους την αρμοδιότητα να πραγματοποιούν ελέγχους ταυτότητας οποιουδήποτε προσώπου, ανεξαρτήτως της συμπεριφοράς του και της συνδρομής ιδιαίτερων περιστάσεων, εντός ζώνης 30 χιλιομέτρων από τα χερσαία σύνορα του εν λόγω κράτους μέλους με άλλα κράτη που μετέχουν στη ΣΕΕΣ, με σκοπό την αποτροπή ή την καταστολή της παράνομης εισόδου ή διαμονής στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους ή την πρόληψη της τελέσεως ορισμένων εγκλημάτων που πλήττουν την ασφάλεια των συνόρων ή την υλοποίηση της συνοριακής φυλάξεως ή που τελούνται σε συνάφεια με τη διέλευση των συνόρων, χωρίς εντούτοις να επανέρχονται προσωρινώς οι έλεγχοι στα εν λόγω εσωτερικά σύνορα δυνάμει των άρθρων 23 έως 26 του κανονισμού 562/2006.
- 30 Υπενθυμίζεται, προκαταρκτικώς, ότι το άρθρο 67, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το οποίο περιλαμβάνεται στον τίτλο V που αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, προβλέπει ότι η Ένωση εξασφαλίζει την απουσία ελέγχων των προσώπων στα εσωτερικά σύνορα. Κατά το άρθρο 77, παράγραφος 1, στοιχείο α', ΣΛΕΕ, η Ένωση αναπτύσσει πολιτική με στόχο να εξασφαλίζεται η απουσία οποιουδήποτε ελέγχου προσώπων ανεξαρτήτως ιθαγένειας, κατά τη διέλευση των συνόρων αυτών (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, σκέψη 48).
- 31 Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 1 του κανονισμού 562/2006, η κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα είναι συστατικό στοιχείο του σκοπού της Ένωσης, ο οποίος καθορίζεται στο άρθρο 26 ΣΛΕΕ, για τη δημιουργία χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, σκέψη 49).
- 32 Το άρθρο 20 του εν λόγω κανονισμού ορίζει ότι η διέλευση των εσωτερικών συνόρων επιτρέπεται σε οποιοδήποτε σημείο χωρίς συνοριακούς ελέγχους, ανεξαρτήτως της ιθαγένειας των προσώπων. Κατά το άρθρο 2, σημείο 10, του εν λόγω κανονισμού, ως «συνοριακοί έλεγχοι» νοούνται οι έλεγχοι στα συνοριακά σημεία διέλευσης, προκειμένου να εξακριβωθεί ότι τα πρόσωπα δικαιούνται να εισέλθουν στην επικράτεια των κρατών μελών ή να την εγκαταλείψουν (αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 2010, *Melki και Abdeli*, C-188/10 και C-189/10, EU:C:2010:363, σκέψη 67, καθώς και της 19ης Ιουλίου 2012, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, σκέψη 51).
- 33 Κατά το άρθρο 72 ΣΛΕΕ, ο τίτλος V της Συνθήκης ΛΕΕ δεν θίγει την άσκηση των ευθυνών που φέρουν τα κράτη μέλη για την τήρηση της δημόσιας τάξεως και τη διαφύλαξη της εσωτερικής ασφάλειας (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, σκέψη 52).

- 34 Το άρθρο 21, στοιχείο α', του κανονισμού 562/2006 ορίζει ότι η κατάργηση του ελέγχου των εσωτερικών συνόρων δεν θίγει την άσκηση αστυνομικών αρμοδιοτήτων εκ μέρους των αρμόδιων αρχών δυνάμει της νομοθεσίας κάθε κράτους μέλους, εφόσον η άσκηση των αρμοδιοτήτων αυτών δεν έχει ισοδύναμο αποτέλεσμα με τους συνοριακούς ελέγχους, και ότι αυτό ισχύει και στις παραμεθόριες περιοχές (αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 2010, *Melki και Abdeli*, C-188/10 και C-189/10, EU:C:2010:363, σκέψη 69, καθώς και της 19ης Ιουλίου 2012, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, σκέψη 53).
- 35 Κατά τη δεύτερη περίοδο της εν λόγω διατάξεως, η άσκηση αστυνομικών αρμοδιοτήτων δεν μπορεί, ειδικότερα, να θεωρηθεί ισοδύναμη με τους συνοριακούς ελέγχους, όταν τα αστυνομικά μέτρα δεν έχουν ως στόχο τον έλεγχο των συνόρων, βασίζονται σε γενικές πληροφορίες και την πείρα της αστυνομίας όσον αφορά ενδεχόμενες απειλές κατά της δημόσιας ασφάλειας και αποσκοπούν συγκεκριμένα στην καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος, σχεδιάζονται και εκτελούνται κατά τρόπο σαφώς διαφορετικό από τους συστηματικούς ελέγχους προσώπων στα εξωτερικά σύνορα και διενεργούνται βάσει δειγματοληπτικών ελέγχων (αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 2010, *Melki και Abdeli*, C-188/10 και C-189/10, EU:C:2010:363, σκέψη 70, καθώς και της 19ης Ιουλίου 2012, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, σκέψη 54).
- 36 Επίσης, βάσει του άρθρου 21, στοιχείο γ', του κανονισμού 562/2006 η κατάργηση του ελέγχου στα εσωτερικά σύνορα δεν θίγει τη δυνατότητα των κρατών μελών να προβλέπουν στην εθνική τους νομοθεσία υποχρέωση κατοχής και επίδειξης τίτλων και εγγράφων (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, σκέψη 63 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 37 Υπό τις συνθήκες αυτές, η τήρηση του δικαιού της Ένωσης και, ιδίως, των άρθρων 20 και 21 του κανονισμού 562/2006 πρέπει να εξασφαλίζεται με τη θέσπιση και την τήρηση ρυθμιστικού πλαισίου το οποίο θα διασφαλίζει ότι η άσκηση στην πράξη της αρμοδιότητας διενέργειας ελέγχων ταυτότητας δεν θα έχει αποτέλεσμα ισοδύναμο με τους συνοριακούς ελέγχους (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, σκέψη 68).
- 38 Ειδικότερα, όταν υπάρχουν ενδείξεις περί αποτελέσματος ισοδύναμου με τους συνοριακούς ελέγχους, το συμβατό των ελέγχων αυτών με το άρθρο 21, στοιχείο α', του κανονισμού 562/2006 θα πρέπει να διασφαλίζεται από τις διευκρινίσεις και τους περιορισμούς που οριοθετούν τον τρόπο με τον οποίο ασκούνται στην πράξη οι αστυνομικές αρμοδιότητες των κρατών μελών, οριοθέτηση που πρέπει να είναι ικανή να αποτρέπει ένα τέτοιο ισοδύναμο αποτέλεσμα (βλ. απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, σκέψη 70 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 39 Στο πλαίσιο αυτό, εθνική νομοθετική ρύθμιση που απονέμει στις αστυνομικές αρχές αρμοδιότητα για την πραγματοποίηση ελέγχων ταυτότητας, αρμοδιότητα η οποία, αφενός, μπορεί να ασκηθεί μόνο εντός των παραμεθόριων περιοχών του κράτους μέλους που συνορεύουν με άλλα κράτη μέλη και, αφετέρου, είναι ανεξάρτητη από τη συμπεριφορά του ελεγχόμενου ατόμου και από τη συνδρομή ιδιαίτερων περιστάσεων από τις οποίες να προκύπτει κίνδυνος διατάραξης της δημόσιας τάξεως, πρέπει να παρέχει κατευθυντήριες οδηγίες για την άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτουν οι εν λόγω αρχές κατά την άσκηση της αρμοδιότητας αυτής στην πράξη (απόφαση της 22ας Ιουνίου 2010, *Melki και Abdeli*, C-188/10 και C-189/10, EU:C:2010:363, σκέψη 74).
- 40 Το Δικαστήριο έχει, επίσης, υπογραμμίσει ότι όσο περισσότερες είναι οι ενδείξεις ενδεχόμενου ισοδύναμου αποτελέσματος κατά την έννοια του άρθρου 21, στοιχείο α', του κανονισμού 562/2006 που προκύπτουν από τον επιδιωκόμενο με τους διενεργούμενους σε παραμεθόρια περιοχή ελέγχους σκοπό, από το κατά τόπον πεδίο διενέργειας των ελέγχων αυτών και από την ύπαρξη διαφοράς μεταξύ της βάσεως των εν λόγω ελέγχων και εκείνων που διενεργούνται στην υπόλοιπη επικράτεια του συγκεκριμένου κράτους μέλους, τόσο μεγαλύτερη είναι η ανάγκη οι διευκρινίσεις και οι περιορισμοί που οριοθετούν την άσκηση, από τα κράτη μέλη, των αστυνομικών τους αρμοδιοτήτων σε παραμεθόρια περιοχή να είναι αυστηροί και να τηρούνται πιστά προκειμένου να μην τίθεται εν κινδύνω η εκπλήρωση του σχετικού με την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα σκοπού

που διακηρύσσεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, ΣΕΕ, στο άρθρο 26, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και στο άρθρο 67, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και ρυθμίζεται στο άρθρο 20 του κανονισμού 562/2006 (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, σκέψη 75).

- 41 Τέλος, το απαιτούμενο αυτό πλαίσιο πρέπει να είναι αρκούντως σαφές και λεπτομερές ώστε τόσο η αναγκαιότητα των ελέγχων όσο και τα συγκεκριμένα μέτρα ελέγχου που επιτρέπονται να μπορούν αυτά καθ' εαυτά να αποτελέσουν αντικείμενο ελέγχων (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, σκέψη 76)
- 42 Πρώτον, όσον αφορά ελέγχους όπως οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του ΒΡoIG, το οποίο αποτελεί τη διάταξη που μνημονεύεται στο πρώτο ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου, διαπιστώνεται ότι οι έλεγχοι αυτοί δεν πραγματοποιούνται «στα σύνορα» ή κατά τον χρόνο διελεύσεως των συνόρων, αλλά στο εσωτερικό της εθνικής επικράτειας. Επίσης, από τη δικογραφία που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο προκύπτει ότι ο επίμαχος στην κύρια δίκη έλεγχος πραγματοποιήθηκε στον σταθμό της Deutsche Bahn, στο Kehl, σε απόσταση 500 περίπου μέτρων από τα εσωτερικά σύνορα μεταξύ Γερμανίας και Γαλλίας.
- 43 Συνεπώς, οι έλεγχοι αυτοί αποτελούν ελέγχους στο εσωτερικό της επικράτειας κράτους μέλους, υπό την έννοια του άρθρου 21 του κανονισμού 562/2006 (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 2010, Melki και Abdeli, C-188/10 και C-189/10, EU:C:2010:363, σκέψη 68, καθώς και της 19ης Ιουλίου 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, σκέψη 56).
- 44 Δεύτερον, όσον αφορά τον σκοπό που υπηρετεί η γερμανική ρύθμιση με την οποία θεσπίζονται οι έλεγχοι που προβλέπονται στο άρθρο 23, παράγραφος 1, σημείο 3 του ΒΡoIG, από τα στοιχεία που προσκομίστηκαν στο Δικαστήριο προκύπτει ότι στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να ελέγξει αν οι επιδιωκόμενοι με τους ελέγχους της διατάξεως αυτής σκοποί διαφέρουν σε καίρια σημεία από τους σκοπούς που επιδιώκουν οι συνοριακοί έλεγχοι υπό την έννοια του άρθρου 2, σημείο 10, του κανονισμού 562/2006.
- 45 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι κατά την τελευταία αυτή διάταξη ως «συνοριακοί έλεγχοι» ορίζονται οι έλεγχοι στα συνοριακά σημεία διελεύσεως, προκειμένου να εξακριβωθεί ότι τα πρόσωπα δικαιούνται να εισέλθουν στην επικράτεια των κρατών μελών ή να την εγκαταλείψουν.
- 46 Σκοπός των προβλεπόμενων στο άρθρο 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του ΒΡoIG ελέγχων ταυτότητας και εγγράφων δεν είναι μόνον η πρόληψη ή η καταστολή παράνομης εισόδου στη γερμανική επικράτεια αλλά και η πρόληψη των εγκλημάτων που μνημονεύει το άρθρο 12, παράγραφος 1, σημεία 1 έως 4, του ΒΡoIG. Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η εν λόγω διάταξη αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στα εγκλήματα που στρέφονται κατά της ασφάλειας των συνόρων, και στα εγκλήματα που τελούνται με τη διέλευση των συνόρων κατά παραβίαση των διατάξεων του νόμου περί διαβατηρίων, του νόμου περί διαμονής ή του νόμου περί ασύλου.
- 47 Το ότι σκοπός των στηριζόμενων στο άρθρο 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του ΒΡoIG ελέγχων είναι η πρόληψη ή η καταστολή παράνομης εισόδου στην επικράτεια της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας ή η πρόληψη εγκλημάτων όπως αυτά που στρέφονται κατά της ασφάλειας των συνόρων ή της εκπλήρωσης της αποστολής της ομοσπονδιακής αστυνομίας, ενώ το άρθρο 21, στοιχείο α', του κανονισμού 562/2006 δεν κάνει ρητή αναφορά στον σκοπό αυτόν, δεν συνεπάγεται ότι υφίσταται σκοπός ελέγχου των συνόρων αντίθετος προς το άρθρο 21, στοιχείο α', περίπτωση i (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, σκέψη 64).
- 48 Αφενός, το άρθρο 21, στοιχείο α', του κανονισμού 562/2006 δεν προβαίνει σε περιοριστική απαρίθμηση ούτε των προϋποθέσεων τις οποίες πρέπει να πληρούν τα αστυνομικά μέτρα για να μη θεωρηθεί ότι έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα με συνοριακούς ελέγχους ούτε των σκοπών τους οποίους μπορούν να επιδιώκουν τα εν λόγω αστυνομικά μέτρα. Η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από τη χρήση

των λέξεων «ειδικότερα» στο άρθρο 21, στοιχείο α', δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 562/2006 και «συγκεκριμένα» στο ίδιο άρθρο 21, στοιχείο α', περίπτωση ii (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, σκέψη 65).

- 49 Αφετέρου, ούτε το άρθρο 79, παράγραφοι 1 και 2, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ –το οποίο προβλέπει ότι η Ένωση αναπτύσσει κοινή μεταναστευτική πολιτική η οποία σκοπό έχει να εξασφαλίσει, μεταξύ άλλων, πρόληψη της παράνομης μεταναστεύσεως και της παράνομης διαμονής– ούτε ο κανονισμός 562/2006 αποκλείουν την αρμοδιότητα των κρατών μελών στο πεδίο της περιστολής της παράνομης μεταναστεύσεως και της παράνομης διαμονής, καίτοι είναι σαφές ότι πρέπει να τροποποιήσουν τη νομοθεσία τους στον τομέα αυτό ώστε να διασφαλιστεί η τήρηση του δικαίου της Ένωσης (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2011, C-329/11, Achughabian, C-329/11, EU:C:2011:807, σκέψεις 30 και 33).
- 50 Ειδικότερα, οι διατάξεις του άρθρου 21, στοιχεία α' έως δ', του κανονισμού 562/2006, καθώς και το γράμμα του άρθρου 72 ΣΛΕΕ επιβεβαιώνουν ότι η κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα δεν περιόρισε τις ευθύνες των κρατών μελών όσον αφορά την τήρηση της δημόσιας τάξεως και τη διατήρηση της εσωτερικής ασφάλειας (απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, σκέψη 66).
- 51 Επομένως, ο σκοπός της προλήψεως ή της καταστολής παράνομης εισόδου στην ομοσπονδιακή γερμανική επικράτεια ή της προλήψεως ορισμένων εγκλημάτων, ο οποίος υπηρετείται με το άρθρο 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του BPolG, δεν συνεπάγεται αφεαυτού ότι οι έλεγχοι που πραγματοποιούνται κατ' εφαρμογήν της διατάξεως αυτής έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα με τους συνοριακούς ελέγχους, το οποίο απαγορεύεται από το άρθρο 21, στοιχείο α', του κανονισμού 562/2006.
- 52 Τρίτον, όσον αφορά το ζήτημα κατά πόσον η άσκηση αρμοδιοτήτων ελέγχου, οι οποίες εν προκειμένω απονέμονται από το άρθρο 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του BPolG, έχει ισοδύναμο αποτέλεσμα κατά την έννοια του άρθρου 21, στοιχείο α', του κανονισμού 562/2006, υπενθυμίζεται ότι το γεγονός ότι το εδαφικό πεδίο εφαρμογής των αρμοδιοτήτων αυτών περιορίζεται σε παραμεθόρια ζώνη δεν επαρκεί αφεαυτού για να διαπιστωθεί ότι υφίσταται ένα τέτοιο αποτέλεσμα. Συγκεκριμένα, η πρώτη περίοδος της τελευταίας αυτής διατάξεως αναφέρεται ρητώς στην άσκηση αστυνομικών αρμοδιοτήτων εκ μέρους των αρμόδιων αρχών δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους, και στις παραμεθόριες περιοχές (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 2010, Melki και Abdeli, C-188/10 και C-189/10, EU:C:2010:363, σκέψη 72, καθώς και της 19ης Ιουλίου 2012, Adil, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, σκέψη 69).
- 53 Οι έλεγχοι που προβλέπονται, όμως, στο άρθρο 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του BPolG υπόκεινται σε ειδικούς κανόνες, ως προς το εδαφικό πεδίο εφαρμογής τους, σε σχέση με τις λοιπές διατάξεις του ίδιου άρθρου 23, στοιχείο που θα μπορούσε να αποτελεί ένδειξη περί της υπάρξεως ενός τέτοιου ισοδύναμου αποτελέσματος (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 22ας Ιουνίου 2010, Melki και Abdeli, C-188/10 και C-189/10, EU:C:2010:363, σκέψη 72).
- 54 Συναφώς από την απόφαση περί παραπομπής δεν προκύπτει ότι οι έλεγχοι που διέπονται από το άρθρο 23, παράγραφος 1, σημείο 3, BPolG στηρίζονται στη γνώση της καταστάσεως ή την αστυνομική πείρα, όπως προβλέπει το άρθρο 21, στοιχείο α', περίπτωση ii, του κανονισμού 562/2006.
- 55 Συνεπώς, φαίνεται ότι οι έλεγχοι αυτοί επιτρέπονται ανεξαρτήτως της συμπεριφοράς του ελεγχόμενου προσώπου και της συνδρομής τυχόν περιστάσεων από τις οποίες προκύπτει κίνδυνος προσβολής της δημόσιας τάξεως.

- 56 Επίσης, από τη δικογραφία που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο δεν προκύπτει ότι οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του ΒΡoIG έλεγχοι πραγματοποιούνται, όπως ορίζει το άρθρο 21, στοιχείο α', περίπτωση iii, του κανονισμού 562/2006, κατά τρόπο σαφώς διαφορετικό από τους συστηματικούς ελέγχους προσώπων στα εξωτερικά σύνορα της Ένωσης.
- 57 Ειδικότερα, το άρθρο 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του ΒΡoIG δεν περιλαμβάνει ούτε διευκρινίσεις ούτε περιορισμούς σχετικά με την αρμοδιότητα που απονέμει –και συγκεκριμένα σχετικά με την ένταση και τη συχνότητα που μπορούν να έχουν οι έλεγχοι που διεξάγονται δυνάμει αυτής της νομικής βάσεως– ώστε να αποφεύγεται το ενδεχόμενο η εφαρμογή και η άσκηση της αρμοδιότητας αυτής από τις αρμόδιες αρχές να καταλήγει, στην πράξη, στη διεξαγωγή ελέγχων που έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα με τους συνοριακούς ελέγχους κατά την έννοια του άρθρου 21, στοιχείο α', του κανονισμού 562/2006 (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 2010, Melki και Abdeli, C-188/10 και C-189/10, EU:C:2010:363, σκέψη 73). Εντούτοις, στο αιτούν δικαστήριο, μόνο αρμόδιο να εκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά, απόκειται να ελέγξει αν στην πράξη ισχύει όντως κάτι τέτοιο.
- 58 Συνεπώς, συνάγεται ότι οι έλεγχοι που γίνονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του ΒΡoIG μπορούν να πραγματοποιούνται σε παραμεθόρια περιοχή εντός ακτίνας 30 χιλιομέτρων, χωρίς η διάταξη αυτή να παρέχει κάποια διευκρίνιση ή να προβλέπει κάποιον περιορισμό.
- 59 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι για τις αρμοδιότητες που απονέμει το άρθρο 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του ΒΡoIG πρέπει να υφίσταται ρυθμιστικό πλαίσιο σύμφωνο με τις απαιτήσεις των σημείων 38 έως 41 της παρούσας αποφάσεως. Ειδικότερα, αν δεν θεσπίζονται στην εθνική νομοθεσία τέτοιες διευκρινίσεις και περιορισμοί, με επαρκή ακρίβεια και λεπτομέρεια, για τη ρύθμιση της εντάσεως, της συχνότητας και της επιλεκτικότητας των ελέγχων, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η άσκηση, στην πράξη, των αστυνομικών αρμοδιοτήτων που απονέμει το γερμανικό δίκαιο να καταλήγει, κατά παράβαση του άρθρου 21, στοιχείο α', του κανονισμού 562/2006, σε ελέγχους με αποτέλεσμα ισοδύναμο με τους συνοριακούς ελέγχους.
- 60 Τέταρτον, η Γερμανική Κυβέρνηση υποστηρίζει, συναφώς, ότι οι επίμαχες στην κύρια δίκη νομοθετικές διατάξεις συμπληρώνονται από άλλες διατάξεις του εθνικού δικαίου, ιδίως από το άρθρο 15 του ΒΡoIG –το οποίο προβλέπει ότι για τα μέτρα που λαμβάνονται από την αστυνομία ισχύει η αρχή της αναλογικότητας– καθώς και από μια διοικητική ρύθμιση, επονομαζόμενη «BRAS 120», και ένα διοικητικό διάταγμα. Κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, οι εν λόγω διατάξεις συμπληρώνουν το πλαίσιο οριοθέτησης των ελέγχων που πραγματοποιούνται κατ' εφαρμογήν του ΒΡoIG και επαρκούν για να εξασφαλισθεί ότι η άσκηση, στην πράξη, της αρμοδιότητας της αστυνομίας να πραγματοποιεί ελέγχους ταυτότητας δεν έχει αποτέλεσμα ισοδύναμο με τους συνοριακούς ελέγχους.
- 61 Εντούτοις, στο αιτούν δικαστήριο, μόνο αρμόδιο να εκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά, απόκειται, αφενός, να κρίνει αν τέτοιες διατάξεις ήταν σε ισχύ κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης και, αφετέρου, να ελέγξει αν οι διατάξεις αυτές προβλέπουν ένα πλαίσιο για τους ελέγχους που πραγματοποιούνται κατ' εφαρμογήν του ΒΡoIG όπως αυτό που απαιτείται από τη νομολογία του Δικαστηρίου, προκειμένου να αποτρέπεται το ενδεχόμενο να θεωρηθεί ότι οι έλεγχοι αυτοί έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα με τους συνοριακούς ελέγχους.
- 62 Αν η εθνική νομοθεσία δεν προβαίνει σε μια τέτοια οριοθέτηση, τότε δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι οι έλεγχοι αυτοί, αφενός, πραγματοποιούνται κατά τρόπο επιλεκτικό, σε αντίθεση με τον συστηματικό χαρακτήρα που έχουν οι συνοριακοί έλεγχοι, και, αφετέρου, αποτελούν αστυνομικά μέτρα που εφαρμόζονται επί τη βάσει ελέγχων που πραγματοποιούνται δειγματοληπτικά, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 21, στοιχείο α', περιπτώσεις iii και iv, του κανονισμού 562/2006.

63 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 67, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς και τα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού 562/2006 έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία απονέμει στις αστυνομικές αρχές του οικείου κράτους μέλους αρμοδιότητα για πραγματοποίηση ελέγχων ταυτότητας οποιουδήποτε ατόμου, ανεξαρτήτως της συμπεριφοράς του και της συνδρομής ιδιαίτερων περιστάσεων, εντός ζώνης 30 χιλιομέτρων από τα χερσαία σύνορα του εν λόγω κράτους μέλους με άλλα κράτη που μετέχουν στη ΣΕΕΣ, με σκοπό την αποτροπή ή την καταστολή της παράνομης εισόδου ή διαμονής στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους ή την πρόληψη της τελέσεως ορισμένων εγκλημάτων που πλήττουν την ασφάλεια των συνόρων, εκτός αν η ρύθμιση αυτή προβλέπει το αναγκαίο πλαίσιο για την εν λόγω αρμοδιότητα, το οποίο εγγυάται ότι η άσκησή της στην πράξη δεν μπορεί να έχει αποτέλεσμα ισοδύναμο με τους συνοριακούς ελέγχους, κάτι που αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

64 Με το δεύτερο ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 67, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ καθώς και τα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού 562/2006 έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία, για την αποτροπή ή την καταστολή της παράνομης εισόδου στο έδαφος του κράτους μέλους, επιτρέπει στις αστυνομικές αρχές του οικείου κράτους μέλους να πραγματοποιούν, εντός συρμών και εντός των σιδηροδρομικών εγκαταστάσεων του εν λόγω κράτους μέλους, σε κάθε πρόσωπο ελέγχους ταυτότητας ή εγγράφων διελεύσεως των συνόρων, καθώς και να συλλαμβάνουν για σύντομο διάστημα και να υποβάλλουν σε ερωτήσεις κάθε πρόσωπο προς τον σκοπό αυτό, εφόσον βάσει ουσιωδών πληροφοριών ή βάσει της πείρας της συνοριακής αστυνομίας μπορεί να θεωρηθεί ότι ο εν λόγω συρμός ή οι εν λόγω σιδηροδρομικές εγκαταστάσεις χρησιμοποιούνται με σκοπό την παράνομη είσοδο στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους, η δε είσοδος πραγματοποιείται από κράτος που μετέχει στη ΣΕΕΣ, χωρίς εντούτοις να επανέρχονται προσωρινώς οι έλεγχοι στα εν λόγω εσωτερικά σύνορα δυνάμει των άρθρων 23 έως 26 του κανονισμού 562/2006.

65 Το ερώτημα αυτό υποβάλλεται για την περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει επί του πρώτου ερωτήματος ότι οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του BPolG έλεγχοι αντίκεινται στα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού 562/2006.

66 Δεδομένης της απαντήσεως που δόθηκε στο πρώτο ερώτημα, διαπιστώνεται, καταρχάς, ότι οι έλεγχοι που προβλέπονται στο άρθρο 22, παράγραφος 1a, του BPolG, στη διάταξη δηλαδή της οποίας γίνεται μνεία στο δεύτερο ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου, και, ειδικότερα, ο επίμαχος έλεγχος στην υπόθεση της κύριας δίκης δεν πραγματοποιούνται «στα σύνορα» ή κατά τον χρόνο διελεύσεως των συνόρων, αλλά στο εσωτερικό της εθνικής επικράτειας.

67 Δεύτερον, πρέπει να εξετασθεί αν ο σκοπός που υπηρετούν οι προβλεπόμενοι στη διάταξη αυτή έλεγχοι είναι ίδιος με τον σκοπό των συνοριακών ελέγχων, κατά την έννοια του κανονισμού 562/2006. Από τον φάκελο που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο προκύπτει ότι σκοπός της διατάξεως αυτής είναι η πρόληψη ή η καταστολή παράνομης εισόδου στην επικράτεια της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

68 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 51 της παρούσας αποφάσεως, ο σκοπός της προλήψεως ή της καταστολής παράνομης εισόδου στην ομοσπονδιακή γερμανική επικράτεια, τον οποίο υπηρετεί η επίμαχη διάταξη της κύριας δίκης, δεν συνεπάγεται αφεαυτού ότι οι έλεγχοι που πραγματοποιούνται κατ' εφαρμογήν του BPolG έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα με τους συνοριακούς ελέγχους, το οποίο απαγορεύεται από το άρθρο 21, στοιχείο α', του κανονισμού 562/2006. Σε αντίθεση, όμως, προς τους ελέγχους του άρθρου 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του BPolG, οι έλεγχοι του άρθρου 22, παράγραφος 1a, του ίδιου νόμου έχουν ως αποκλειστικό σκοπό την πρόληψη ή την καταστολή

παράνομης εισόδου στην ομοσπονδιακή γερμανική επικράτεια, κάτι το οποίο θα μπορούσε να συνιστά ένδειξη περί του ότι οι έλεγχοι αυτοί έχουν αποτέλεσμα ισοδύναμο με τους συνοριακούς ελέγχους, που απαγορεύεται από το εν λόγω άρθρο 21, στοιχείο α'.

- 69 Τρίτον, όσον αφορά το εδαφικό πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22, παράγραφος 1α, του BPolG, επισημαίνεται ότι η διάταξη αυτή δεν προβλέπει κανέναν ειδικό κανόνα σχετικά με τη γεωγραφική περιοχή εντός της οποίας μπορούν να πραγματοποιούνται οι έλεγχοι που προβλέπονται στην εν λόγω διάταξη και δεν διακρίνει, ως εκ τούτου, μεταξύ της πραγματοποιήσεως τέτοιων ελέγχων εντός παραμεθόριας περιοχής και της πραγματοποίησής τους εντός της λοιπής εθνικής επικράτειας.
- 70 Τέταρτον, από τη δικογραφία που διαθέτει το Δικαστήριο προκύπτει ότι οι έλεγχοι του άρθρου 22 παράγραφος 1α, του BPolG στηρίζονται στο ότι η ομοσπονδιακή αστυνομία μπορεί να υποθέσει, βάσει της γνώσεως της καταστάσεως ή της πείρας της συνοριακής αστυνομίας, ότι οι χώροι που αναφέρονται στην εν λόγω διάταξη θα χρησιμοποιηθούν προς τον σκοπό παράνομης εισόδου, κάτι που, βάσει του άρθρου 21, στοιχείο α', περίπτωση ii, του κανονισμού 562/2006, αποτελεί επίσης ένδειξη περί του ότι η εν λόγω διάταξη δεν έχει αποτέλεσμα ισοδύναμο με τους συνοριακούς ελέγχους.
- 71 Πέμπτον, από τη δικογραφία που διαθέτει το Δικαστήριο δεν προκύπτει αν και σε ποιο μέτρο οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 22, παράγραφος 1α, του BPolG έλεγχοι πραγματοποιούνται κατά τρόπο σαφώς διαφορετικό από τους συστηματικούς ελέγχους προσώπων που πραγματοποιούνται στα εξωτερικά σύνορα της Ένωσης.
- 72 Όπως υπομνήσθηκε ήδη στη σκέψη 40 της παρούσας αποφάσεως, όσο περισσότερες είναι οι ενδείξεις ενδεχόμενου ισοδύναμου αποτελέσματος κατά την έννοια του άρθρου 21, στοιχείο α', του κανονισμού 562/2006 τόσο μεγαλύτερη είναι η ανάγκη οι διευκρινίσεις και οι περιορισμοί που οριοθετούν την άσκηση, από τα κράτη μέλη, των αστυνομικών τους αρμοδιοτήτων σε παραμεθόρια περιοχή να είναι αυστηροί και να τηρούνται πιστά. Εν προκειμένω, τέτοια ένδειξη αποτελεί ο σκοπός τον οποίο υπηρετούν οι έλεγχοι του άρθρου 22, παράγραφος 1α, του BPolG, ο οποίος δεν διαφέρει από τους σκοπούς των συνοριακών ελέγχων, ιδίως καθώς οι έλεγχοι αυτοί σκοπούν στην πρόληψη ή την καταστολή παράνομης εισόδου στη γερμανική επικράτεια, κάτι που εν μέρει συμπίπτει με τον ορισμό που παρατίθεται στο άρθρο 2, σημείο 10, του κανονισμού 562/2006, όπου προβλέπεται ότι οι συνοριακοί έλεγχοι έχουν ως σκοπό να εξακριβωθεί ότι τα πρόσωπα δικαιούνται να εισέλθουν στην επικράτεια του κράτους μέλους.
- 73 Έκτον, υπό τις συνθήκες αυτές, στο αιτούν δικαστήριο, μόνο αρμόδιο να εκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά, απόκειται να κρίνει αν η γερμανική ρύθμιση περιλαμβάνει διευκρινίσεις και περιορισμούς, με επαρκή ακρίβεια και λεπτομέρεια, που μπορούν να ρυθμίσουν την ένταση, τη συχνότητα και την επιλεκτικότητα των ελέγχων του άρθρου 22, παράγραφος 1α, του BPolG, προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι η άσκηση, στην πράξη, των αστυνομικών αρμοδιοτήτων που απονέμει το γερμανικό δίκαιο δεν καταλήγει, κατά παράβαση του άρθρου 21, στοιχείο α', του κανονισμού 562/2006, σε ελέγχους που έχουν αποτέλεσμα ισοδύναμο με τους συνοριακούς ελέγχους.
- 74 Μόνον εφόσον αποδειχθεί ότι υφίσταται ένα τέτοιο πλαίσιο στη γερμανική ρύθμιση μπορεί να θεωρηθεί ότι οι έλεγχοι αυτοί, αφενός, πραγματοποιούνται κατά τρόπο επιλεκτικό, σε αντίθεση με τον συστηματικό χαρακτήρα που έχουν οι συνοριακοί έλεγχοι, και, αφετέρου, αποτελούν αστυνομικά μέτρα που εφαρμόζονται επί τη βάσει ελέγχων που πραγματοποιούνται δειγματοληπτικά, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 21, στοιχείο α', περιπτώσεις iii και iv, του κανονισμού 562/2006.
- 75 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 67, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ καθώς και τα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού 562/2006 έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία επιτρέπει στις αστυνομικές αρχές του οικείου κράτους μέλους να πραγματοποιούν, εντός συρμών και εντός των σιδηροδρομικών εγκαταστάσεων του εν λόγω κράτους μέλους, σε κάθε πρόσωπο ελέγχους ταυτότητας

ή εγγράφων διελεύσεως των συνόρων, καθώς και να συλλαμβάνουν για σύντομο διάστημα και να υποβάλλουν σε ερωτήσεις κάθε πρόσωπο προς τον σκοπό αυτό, όταν οι έλεγχοι αυτοί στηρίζονται σε ουσιώδεις πληροφορίες ή στην πείρα της συνοριακής αστυνομίας, εφόσον για την πραγματοποίηση των ελέγχων αυτών προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία διευκρινίσεις και περιορισμοί ως προς την ένταση, τη συχνότητα και την επιλεκτικότητα των εν λόγω ελέγχων, κάτι που απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 76 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπόμπου που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 67, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς και τα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 610/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία απονέμει στις αστυνομικές αρχές του οικείου κράτους μέλους αρμοδιότητα για πραγματοποίηση ελέγχων ταυτότητας οποιουδήποτε ατόμου, ανεξαρτήτως της συμπεριφοράς του και της συνδρομής ιδιαίτερων περιστάσεων, εντός ζώνης 30 χιλιομέτρων από τα χερσαία σύνορα του εν λόγω κράτους μέλους με άλλα κράτη που μετέχουν στη Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, η οποία υπογράφηκε στο Σένγκεν (Λουξεμβούργο) στις 19 Ιουνίου 1990, με σκοπό την αποτροπή ή την καταστολή της παράνομης εισόδου ή διαμονής στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους ή την πρόληψη της τελέσεως ορισμένων εγκλημάτων που πλήττουν την ασφάλεια των συνόρων, εκτός αν η ρύθμιση αυτή προβλέπει το αναγκαίο πλαίσιο για την εν λόγω αρμοδιότητα, το οποίο εγγυάται ότι η άσκησή της στην πράξη δεν μπορεί να έχει αποτέλεσμα ισοδύναμο με τους συνοριακούς ελέγχους, κάτι που απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 2) Το άρθρο 67, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ καθώς και τα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού 562/2006, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 610/2013, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία επιτρέπει στις αστυνομικές αρχές του οικείου κράτους μέλους να πραγματοποιούν, εντός συρμών και εντός των σιδηροδρομικών εγκαταστάσεων του εν λόγω κράτους μέλους, σε κάθε πρόσωπο ελέγχους ταυτότητας ή εγγράφων διελεύσεως των συνόρων, καθώς και να συλλαμβάνουν για σύντομο διάστημα και να υποβάλλουν σε ερωτήσεις κάθε πρόσωπο προς το σκοπό αυτό, όταν οι έλεγχοι αυτοί στηρίζονται σε ουσιώδεις πληροφορίες ή στην πείρα της συνοριακής αστυνομίας, εφόσον για την πραγματοποίηση των ελέγχων αυτών προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία διευκρινίσεις και περιορισμοί ως προς την ένταση, τη συχνότητα και την επιλεκτικότητα των εν λόγω ελέγχων, κάτι που απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(υπογραφές)